

We zien Ananias in een ontroerende rol. Hij moet de kastanjes uit het vuur peuteren, maar hij deinst terug en dan gaat de Heer daar op in.

Kijk, Ananias mag Saulus vertellen, dat de blindheid voorbij gaat. Maar Ananias vindt het een heikele onderneming. Want Saulus is een kwaai: in blinde woede heeft hij ellende berokkend tegen christenmensen in Jeruzalem. Maar de Heer stelt Ananias gerust. De Heer gaat op de bezwaren van Ananias in. Ananias moet zich zo wel serieus genomen voelen.

Dat is belangrijk. Dat horen we in Groningen over de schade van de gaswinning en dat horen we van de gedupeerden van de toeslagenaffaire. **Mensen willen serieus genomen worden. Ze willen gehoord worden.**

Zie je, dat de Here God dat óók vindt en dat ook Zelf doet? Hij heeft Ananias gehoord en neemt Ananias serieus. En dan wordt Ananias rustig. **Je kunt pas je roeping volgen als je serieus genomen wordt.** Want de persoon die geroepen wordt, die moet aan de bak! Niet als apparaat maar als mens met talenten, eigenschappen, inzichten en mogelijkheden. Die moeten allemaal serieus genomen worden. Want die spelen allemaal mee.

De roeping van Ananias klinkt als een klok, als hij kan zeggen: 'Saul, broeder'. Vijandschap wordt vriendschap. Ik zie nog voor me hoe Golda Meir van Israël en Anwar Sadat van Egypte elkaar handen schudden en complimenteren.

Ananias zeg heel rustig: "Ik ben gezonden door de Heer, door Jezus, die aan u verschenen is." Het gaat om twee dingen: weer kunnen zien en **dat het niet zonder de Heilige Geest hoeft.**

Maar het belangrijkste is misschien nog wel, dat Ananias kan aansluiten op de eigen beleving van Saulus, dat hij geroepen is door Je-

zus zelf: 'Saul, Saul, waarom vervolg je Mij?' Ananias verwijst naar de verschijning van Jezus, die Saulus zelf beleefd heeft. Die is immers ook de aanleiding geweest *waarom* hij gevallen en blind geworden is.

Zo is er een reden voor de roeping van Ananias. Zijn naam betekent: *de Here God is genadig*. Saulus is gevallen en blind geworden en is weer bezig zijn leven op de rails te krijgen. Wat moet er nu gebeuren? In dat proces van weer op de been komen, is Saulus gaan bidden. En zo wordt de komst van Ananias een gebedsverhooring. Kijk, daar speelt vergeving een grote rol. **Vergeving is het machtige wapen in Gods hand, dat niet verwondt, maar juist heel maakt.** Vergeving is als een medicijn dat de kwaal geneest en de organen niet aantast.

De omstandigheden daar in Damascus zijn wel drastisch veranderd: briesen wordt bidden en angst wordt vrijmoedigheid en blindheid wordt zien. Die enorme verandering is niet aan een mens te danken! Het staat op naam van niemand minder dan Jezus. En ook dat mensen zich openstellen voor het hogere van roeping en vergeving.

Zo klinkt het op de Eerste Pinksterdag ook, dat iedereen door de Geest onder de indruk komt van Gods grote daden. Zonder die Geest hoeft het niet. **Ons wordt die Heilige Geest van hogerhand gegund.** Om verbanden te zien tussen hemel en aarde, tussen een mens in nood en een God die zich over ons ontfermt met zijn Geest. En dat heeft effect, ja een vruchtbaar effect, zoals **de vrucht van de Geest liefde is: geloof, vreugde en geduld.**

Ik ben blij, dat ik Ananias heb leren kennen: hij luistert naar God en verandert zo vijandschap in vriendschap. Zulke mensen kunnen we gebruiken. 'Saul, broeder', *je mag weer zien en de Heilige Geest ontvangen.*
Is dat niet kostelijk? **Amen**